

[Christmas Møller.]

bejde indenfor Produktionen, hvor vi ikke tror, at det er Staten, der skal lovgive, men at man ad Frivillighedens Vej skal naa saa langt frem som muligt, ikke interesserer herhjemme.

Vi kan derfor efter vor Stilling til det andet Lovforslag, jeg nævnte, og vor Stilling til Revisionen af Arbejdsløshedslovgivningen i forrige Rigsdagssamling ikke medvirke til Fremme af det her foreliggende Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem udtalte, at det skyldtes Mangel paa Interesse for dette Lovforslag, naar det først er kommet til Behandling nu, til Trods for at det er forelagt den 20. Oktober. Det ærede Medlem er ikke berettiget til at drage denne Slutning. Det ærede Medlem ved, at naar der forelægges en Række Lovforslag ved Rigsdagssamlingens Begyndelse, kan de ikke alle komme til Behandling straks, og det ærede Medlem ved saa udmærket godt, hvorledes Fremgangsmaaden er med Hensyn til Lovforslagenes Behandling.

P. Munch: Den Bevæggrund, der har paavirket den højtærede Minister og hans Parti og det konservative Folkeparti til at stille sig afvisende overfor enhver Forhandling om dette Spørgsmaal nu, eksisterer jo, som alle ærede Medlemmer vil være paa det rene med, ikke for vort Parti. Vi anser den Lovgivning, der fandt Sted om Arbejdsløshedsspørgsmaalet i Sommer, for at være uforsvarlig og uberettiget ved hele sin Karakter, men først og fremmest derved, at man paa et Tidspunkt med en overordentlig ekstraordinær Arbejdsløshed, som har været gennem en usædvanlig lang Periode, ophævede Virksomheden fra Arbejdsløshedsfondens Side til Bekæmpelse af den ekstraordinære Arbejdsløshed. Vi er derfor villige til at deltage i en almindelig Forhandling om en Revision af Arbejdsløshedslovgivningen, der kan bøde paa de Fejlgreb, der blev begaaet i Sommer.

I de Forslag, der foreligger fra socialdemokratisk Side, er der Ting, der fører dem nærmere hen mod de Forslag, vi stillede under det sidste Aars Forhandlinger, end det Standpunkt, som Socialdemokratiet den Gang indtog. Dermed kan vi naturligvis kun være tilfredse. Der er andre Punkter i Forslagene, som vi ganske sikkert ikke vil kunne være enige i, men jeg anser det for ganske ørkesløst nu at tage en Diskussion

her i Salen om Arbejdsløsheden, ligesom jeg heller ikke tror, at vi faar noget ud af her i Dag at optage en almindelig Diskussion om Klassernes indbyrdes Forhold, om den almindelige Karakter af den sociale Lovgivning.

Hvis der skal være nogen Mulighed for at komme frem i dette Spørgsmaal, maa det være gennem en rolig Forhandling i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat, og jeg for min Del kan ikke tænke mig, at man fra konservativ Side og fra Venstres Side ganske blankt vil fastholde, at man ikke vil indlade sig paa nogen Forhandling i et saadant Udvalg, idet det dog er min Opfattelse, at der er kommet mere til, end der forelaa i Sommer. Der er kommet Indtryk til af den ekstraordinære Arbejdsløsheds Varighed og meget store Omfang i højere Grad, end Tilfældet var i Sommer. Man kan ikke vente ved denne Forhandling at naa til en direkte Hjælp overfor det brændende Spørgsmaal, overfor den Tilstand, i hvilken mange Tusinde af arbejdsløse nu befinder sig, og som Samfundet efter min Mening ikke kan være bekendt at opretholde, men Forhandlingen om de øjeblikkelige Foranstaltninger deroverfor vil forhaabentlig kunne foregaa i næste Uge paa Grundlag af den Betænkning, der kan ventes afgivet angaaende det socialdemokratiske Lovforslag om ekstraordinær Krisehjælp overfor de arbejdsløse. Jeg skal derfor her indskrænke mig til at tilsige vort Partis Villighed til en rolig Forhandling om en Forbedring af vor Arbejdsløshedslovgivning.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg ønsker kun at gøre nogle faa Bemærkninger til de af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremsatte Bemærkninger. Den ærede Ordfører sagde, at han havde ventet nu at træffe en anden Stemning overfor en Lovgivning af denne Art, end Tilfældet var i forrige Samling, idet han havde haft den Opfattelse, at det Flertal, som gennemførte Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927, gik ud fra, at nu vilde normale Tilstande indtræde. Jeg har derom sagt gentagne Gange i forrige Rigsdagssamling, ogsaa ved Behandlingen af Arbejdsløshedsloven, at skulde vi tilbage til normale Tilstande, det vil sige paa Arbejdsløshedsomraadet Tilstande, der nærmede sig dem, vi havde i de saakaldte normale Aar før Krigen, var Forudsætningen den, at alle Kræfter indenfor Erhvervslivet, Kapital og Arbejde, vilde medvirke dertil, vilde tage deres Del af Dagens Byrde paa sig; thi hvis det ikke skete, vilde — det har jeg gentagende udtalt — den Tilstand, hvori